

EIROPAS PARLAMENTS

2014 - 2019

Sesijas dokuments

A8-0247/2015

30.7.2015

ZIŅOJUMS

par sociālo uzņēmējdarbību un sociālo inovāciju cīņā pret bezdarbu
(2014/2236(INI))

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja

Referente: *Verónica Lope Fontagné*

PR_INI

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	14
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	15
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ	16

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par sociālo uzņēmējdarbību un sociālo inovāciju cīņā pret bezdarbu (2014/2236(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā 2013. gada 6. februāra rezolūciju par korporatīvo sociālo atbildību — atbildīgu un pārredzamu uzņēmējdarbības praksi un noturīgu izaugsmi¹,
- ņemot vērā 2009. gada 19. februāra rezolūciju par sociālo ekonomiku²,
- ņemot vērā 2013. gada 2. jūlija rezolūciju par kooperatīvu ieguldījumu krīzes pārvarēšanā³,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 184. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. aprīļa Regulu (ES) Nr. 346/2013 par Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem,
- ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 20. novembra rezolūciju par sociālās uzņēmējdarbības iniciatīvu „Labvēlīgu apstākļu izveide sociālajiem uzņēmumiem — sociālās ekonomikas un sociālo inovāciju pamatam”⁴,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 10. martā pieņemto rakstisko deklarāciju⁵,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 20. maija secinājumus par jauniešu uzņēmējdarbības veicināšanu, lai sekmētu jauniešu sociālo iekļautību⁶,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1296/2013 par Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu („EaSI”), ar ko ievieša mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības sadaļu,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. oktobra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Sociālās uzņēmējdarbības iniciatīva” (COM(2011)0682),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 6. maija paziņojumu „Digitālā vienotā tirgus stratēģija Eiropai” (COM(2015)0192),

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0049.

² OV C 76 E, 25.3.2010., 16. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0301.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0429.

⁵ OV C 199 E, 7.7.2012., 187. lpp.

⁶ [http://eurlex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52014XG0614\(04\)&from=EN](http://eurlex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52014XG0614(04)&from=EN)

- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 20. marta paziņojumu „Sociālie ieguldījumi izaugsmei un kohēzijai, tostarp Eiropas Sociālā fonda īstenošana 2014.–2020. gadā” (COM(2013)0083),
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A8-0247/2015),
- A. tā kā sociālā un solidārā ekonomika nodrošina darbvietas vairāk nekā 14 miljoniem cilvēku, kas ir aptuveni 6,5 % no ES darba ņēmējiem; tā kā ES ir 2 miljoni sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumu, kas veido 10 % no Savienības uzņēmumiem;
 - B. tā kā ekonomiskās un finanšu krīzes rezultātā ir palielinājusies nabadzība un sociālā atstumtība, kā arī ilgtermiņa bezdarbs, jauniešu bezdarbs un sociālā nevienlīdzība;
 - C. tā kā ekonomikas un finanšu krīze visvairāk ir ietekmējusi visatstumtākās un neaizsargātākās grupas darba tirgū, piemēram, cilvēkus ar invaliditāti, jauniešus, vecus cilvēkus, sievietes, ilgtermiņa bezdarbniekus un darba ņēmējus nelabvēlīgā situācijā;
 - D. tā kā ekonomikas un finanšu krīze būtu jāuzskata par iespēju izstrādāt ilgtspējīgāku Eiropas Savienības ekonomikas modeli, pievēršot lielāku uzmanību sociālajai un teritoriālajai kohēzijai un vides ilgtspējai; tā kā ekonomiskās un finanšu situācijas uzlabojumus ir jāpapildina ar spēcīgu atbalstu iekļaujošai, ilgtspējīgai, kvalitatīvai nodarbinātībai; tā kā sociālā un solidārā ekonomika var veicināt šā mērķa sasniegšanu un ir arī jāuzskata par dzinēj spēku šajā pārejā, spējot līdzsvarot sociālos, vides un ekonomiskos aspektus;
 - E. tā kā sociālā atbalsta un veselības pakalpojumu sniedzēji, daudzi no kuriem ir sociālie uzņēmumi, ir viena no ES svarīgākajām nodarbinātības izaugsmes jomām, kura no 2009. gada līdz 2013. gadam radīja 1,3 miljonus darbvietu; tā kā tas pierāda nozares divējādo spēju gan radīt jaunas darbvietas pat krīzes laikā, gan arī stiprināt sociālo un teritoriālo kohēziju Eiropā, jo īpaši, palīdzot pakalpojumu lietotājiem atrast darbu;
 - F. tā kā konferencē „Sociālās ekonomikas potenciāla īstenošana ES izaugsmei”, kas notika 2014. gada 17. un 18. novembrī Romā, tika atzīts, ka Eiropas valstīs sociālajai un solidārajai ekonomikai ir svarīga loma un tā veicina vairāku svarīgu ES mērķu sasniegšanu, proti, darbvietu izveidošanu un saglabāšanu, sociālo kohēziju, sociālo inovāciju, lauku un reģionālo attīstību un vides aizsardzību;
 - G. tā kā paaugstināt nodarbinātības līmeni iedzīvotājiem vecumā no 20 līdz 64 gadiem no 69 % līdz vismaz 75 % un par 25 % samazināt to Eiropas iedzīvotāju skaitu, kuri dzīvo zem valsts nabadzības līmeņa, tādējādi vairāk nekā 20 miljonu cilvēku izglābjot no nabadzības, ir stratēģijas „Eiropa 2020” mērķi, kas vēl nav sasniegti;
 - H. tā kā 2014. gada janvāra Strasbūras deklarācijā teikts, ka sociālajiem uzņēmumiem ir jābūt lielākai nozīmei Eiropas nākotnē;
 - I. tā kā ES ir reģions, kurā ir vislielākais vecāko iedzīvotāju īpatsvars un vismazākais iedzīvotāju skaita pieaugums pasaulē; tā kā saskaņā ar aplēsēm līdz 2050. gadam ES

iedzīvotāju vidējais vecums pārsniegs 50 gadus; tā kā iedzīvotāju novecošanās un demogrāfiskās izmaiņas rada problēmas sociālās labklājības sistēmām;

- J. tā kā sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi cenšas ne tikai uzlabot ekonomiskos un sociālos apstākļus, bet var arī piedāvāt elastīgus un inovatīvus darba apstākļus un spēj labāk pielāgoties ekonomikas un sociālajiem apstākļiem;
- K. tā kā sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem ir raksturīgi demokrātiski pārvaldības mehānismi, biedru vai partneru cieša iesaistīšanās uzņēmuma vadībā un ievērojama darbību pārredzamība, un tie atbilst aizvien pieaugošajām iedzīvotāju prasībām pēc ētiskas, sociāli orientētas un videi draudzīgas rīcības uzņēmējdarbībā;
- L. tā kā sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi var būt ļoti dažādas sabiedrības, tā kā Eiropas līmeņa tiesiskajā regulējumā netiek atzīta lielākā daļa šo uzņēmumu, bet šos uzņēmumus, kuri pastāv atšķirīgās juridiskās formās, nacionālā mērogā atzīst tikai dažās dalībvalstīs;
- M. tā kā kooperatīvi nodrošina ļoti kvalitatīvas, konkrētai vietai piesaistītas darba vietas, ir pieejami visiem un veiksmīgi pārdzīvo krīzi; tā kā kooperatīvi, pateicoties to uzņēmējdarbības modelim, šīs krīzes laikā ir palielinājuši apgrozījumu un izaugsmi, retāk bankrotējot un atlaižot darbiniekus;
- N. tā kā Regulas (ES) Nr. 1296/2013 par Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu („*EaSI*“) 2. panta 1. punktā un 2. panta 5. punktā tiek definēti „sociālie uzņēmumi“ un „sociālās inovācijas“;
- O. tā kā sociālā inovācija attiecas uz jaunu ideju izstrādi un īstenošanu — vai nu tie būtu produkti, pakalpojumi vai arī sociālās organizācijas modeļi, kuri izstrādāti ar mērķi reaģēt uz jaunajām sociālajām, teritoriālajām un vides vajadzībām un problēmām, piemēram, sabiedrības novecošanos, iedzīvotāju skaita samazināšanos, darba un ģimenes dzīves saskaņošanu, daudzveidības pārvaldīšanu, jauniešu bezdarba novēršanu, no darba tirgus atstumtāko cilvēku integrāciju un klimata pārmaiņu apkarošanu;
- P. tā kā sociālie ieguldījumi ir ieguldījumi cilvēkos, lai stiprinātu viņu prasmes un spējas un atbalstītu viņus pilnīgai dalībai nodarbinātībā un sociālajā dzīvē; tā kā sociālie ieguldījumi parasti attiecas uz politikas virzieniem izglītības, bērnu aprūpes, veselības aprūpes, apmācības, darba meklēšanas palīdzības un rehabilitācijas jomā;
- Q. tā kā tas, ka netiek atzīti sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi, kuri dažkārt netiek atzīti pat par ekonomiski ieinteresētām personām, apgrūtina šo uzņēmumu piekļuvi gan publiskajam, gan privātajam finansējumam; tā kā struktūrfondi un Eiropas programmām būtu jāveicina ekonomikas struktūru modernizācija, tostarp attiecībā uz sociālo un solidāro ekonomiku, ko pārstāv daudzi dažāda veida un lieluma uzņēmumi (kooperatīvi, savstarpējās sabiedrības, fondi, asociācijas un jauni sociālo un solidāro uzņēmumu veidi), no kuriem daudzi ir MVU un mikrouzņēmumi;
- R. tā kā izglītībai un apmācībai ir jābūt prioritārām jomām jauniešu uzņēmējdarbības kultūras veidošanā;

- S. tā kā dzimumu plaisa sociālajā uzņēmējdarbībā ir mazāka, nekā tradicionālajos uzņēmējdarbības veidos; tā kā sievietes sociālās uzņēmējas ievērojami veicina sociālās atstumtības mazināšanu un jaunu attīstības iespēju radīšanu;
- T. tā kā ir jānodrošina apmācība un pārkvalifikācija ilgstošiem bezdarbniekiem sociālajā sektorā, lai tiem sniegtu jaunas iespējas tādā inovatīvā vidē kā sociālā un solidārā ekonomika;
- U. tā kā sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi, un jo īpaši apmācības un darbā iekārtošanas uzņēmumi, piedāvā darba iespējas īpaši tām personām, kuras ir visvairāk atstumtas no darba tirgus un kurām bezdarbs bieži kļūst par ilgtermiņa bezdarbu; tā kā dalībvalstis varētu apsvērt, kā atbalstīt sociālas un solidārās ekonomikas uzņēmumus, kuri pieņem darbā bezdarbniekus vai pabalstu pieprasītājus, tostarp attiecīgā gadījumā ar nodokļu un sociālo iemaksu samazinājumu;
- V. tā kā svarīgs ir arī sociālās un solidārās ekonomikas papildinošais efekts kopā ar citiem nodarbinātību veicinošiem pasākumiem; tā kā lielāka uzmanība ir jāpievērš risinājumiem, kas sekmē tādu cilvēku reintegrāciju darba tirgū, kuriem trūkst pamatprasmju un konkurētspējas, lai viņi vēlāk spētu izmantot priekšrocības, ko piedāvā sociālās un solidārās ekonomikas inovatīvākie risinājumi;
- W. tā kā sociālajam dialogam ir būtiska loma ES sociālās tirgus ekonomikas darbībā un izšķiroša nozīme konkurētspējas un taisnīguma veicināšanā; tā kā sociālais dialogs un apspriedes ar sociālajiem partneriem, veidojot ES politiku, ir ievērojama sociālā inovācija;
- X. tā kā iepirkums bieži notiek lielu un vienreizēju konkursu veidā par tiesībām sniegt pakalpojumus vai piegādāt preces, un tajos var neļaut piedalīties mazākiem dalībniekiem;

Ievads

1. atzīmē, ka sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi, kuriem nav obligāti jābūt bezpeļņas organizācijām, ir tādi uzņēmumi, kuru uzdevums ir īstenot savu sociālo mērķi, proti, vai nu darbvietu radīšanu neaizsargātām sabiedrības grupām, pakalpojumu sniegšanu saviem biedriem, vai arī vispārējas pozitīvas ietekmes radīšanu uz sociālo un vides jomu, un kuri no jauna investē savu peļņu galvenokārt šo mērķu sasniegšanai; norāda, ka sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem ir raksturīga apņemšanās ievērot šādas vērtības:
 - individuālo un sociālo mērķu prioritāte attiecībā pret kapitāla interesēm;
 - demokrātiska dalībnieku pārvaldība;
 - dalībnieku un lietotāju un sabiedrības interešu saskaņošana;
 - solidaritātes un atbildības principu aizsardzība un piemērošana;
 - pārpalikušā finansējuma atkārtota investēšana ilgtermiņa attīstības mērķos vai dalībniekus interesējošu pakalpojumu sniegšanā, vai vispārējas nozīmes pakalpojumos;
 - brīvprātīga un atklāta dalība;
 - autonoma vadība neatkarīgi no valsts iestādēm;
2. uzskata, ka Komisijai ir jāatzīst sociālo uzņēmumu dažādība un jānodrošina, ka

pasākumi tiek veikti ES līmenī, lai atbalstītu visa veida sociālos un solidāros uzņēmumus;

3. aicina Komisiju un dalībvalstis konsekventi un nekavējoties īstenot visus pasākumus, kas izklāstīti 2012. gada sociālās uzņēmējdarbības iniciatīvā; aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm, vietējām un reģionālajām pašvaldībām, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un galvenajiem sociālās un solidārās ekonomikas dalībniekiem pēc iespējas drīz nākt klajā ar iniciatīvas otro posmu, kuram būtu jāpaplašina un jāpadziļina iniciatīvas darbības joma;
4. atzīmē, ka sociālā un solidārā ekonomika nevar aizstāt labklājības valsti un sabiedriskos pakalpojumus;
5. atzīmē, ka sociālās uzņēmējdarbības modelis bieži piesaista jauniešus un dod viņiem iespēju meklēt inovatīvus risinājumus pašreizējām ekonomiskajām, sociālajām un vides problēmām;
6. uzsver, ka sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem ir dziļas zināšanas par vietējiem un reģionālajiem apstākļiem, kas tiem sniedz priekšrocību, jo tie labāk pārzina konkrētās vajadzības un var piedāvāt vajadzībām atbilstošus produktus un pakalpojumus, galvenokārt kopienas līmenī, tādējādi uzlabojot sociālo un teritoriālo kohēziju; uzskata, ka ir jāveicina sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumu sadarbība pāri valstu un sektoru robežām, lai iespējotu zināšanu un prakses apmaiņu tā, ka varētu atbalstīt tieši šādu uzņēmumu izaugsmi;
7. aicina Komisiju un dalībvalstis ierosināt plānus un pasākumus, lai uzlabotu teritoriālo organizāciju, īpaši teritorijās, kas cieš no pastāvīgi nelabvēlīgiem dabas apstākļiem vai demogrāfiskas atpalcības, kas ne tikai palīdzēs izveidot un attīstīt sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumus un veicināt sociālo inovāciju un uzņēmējdarbību, bet arī palīdzēs stiprināt sociālo un teritoriālo kohēziju ES, kā arī atvieglot to demogrāfisko problēmu risināšanu, ar kurām saskaras Savienība;
8. ar dziļu gandarījumu konstatē to tradicionālo uzņēmumu skaita pieaugumu, kuri savās komercdarbības programmās piemēro uzņēmumu sociālās atbildības stratēģijas; tomēr uzsver, ka šādu stratēģiju piemērošana pats par sevi nav pietiekams priekšnoteikums tam, lai uzņēmumu uzskatītu par sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumu;
9. uzskata, ka ir svarīgi atklāt, kā radusies mazākā dzimumu plaisa sociālajā uzņēmējdarbībā, lai šos faktorus varētu ņemt vērā politikas veidotāji, veicinot sociālo un tradicionālo uzņēmējdarbību;
10. uzskata, ka sociālā inovācija sniedz ievērojamu ieguldījumu, lai radītu pamatu tādai izaugsmei, kas veicinātu ilgtspējīgāku un iekļaujošāku sabiedrību, kura sekmē ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju; atzīmē, ka sociālās inovācijas mērķim ir jābūt efektīvai pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai, nevis vienkārši samazināt izmaksas;
11. atzinīgi vērtē to, ka četrās ES dalībvalstīs (Spānijā, Francijā, Portugālē un Beļģijā) pastāv tiesību akti attiecībā uz sociālo un solidāro ekonomiku, savukārt Polija ir izstrādājusi stratēģiju sociālās un solidārās ekonomikas attīstībai un Rumānijā notiek

- diskusijas par tiesību aktiem sociālās un solidārās ekonomikas reglamentēšanai;
12. uzskata, ka Komisijai politiski un finansiāli jāatbalsta bezpeļņas sociālo pakalpojumu sniedzēju nozīme;
 13. uzsver nepieciešamību veicināt prakses apmaiņas starp inovatīviem sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem, skolām, akadēmiskajām aprindām un ieinteresētajām personām sociālo ieguldījumu jomā, ņemot vērā arī sabiedrības vajadzības, lai uzlabotu uzņēmējdarbības prasmes un stiprinātu priekšnoteikumus sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumu attīstībai un izaugsmei, kā arī radītu sociālās inovācijas centrus; uzskata, ka ir svarīgi ņemt vērā ieinteresēto personu, tostarp sociālo partneru un patērētāju organizāciju, uzskatus; aicina dalībvalstis veicināt kooperatīvās uzņēmējdarbības modeli;
 14. uzsver, ka ir nepieciešama sadarbība starp visām dalībvalstīm, lai izveidotu vajadzīgos pamatnosacījumus sociālās inovācijas sistēmai visās dalībvalstīs, jo sociālā un solidārā ekonomika pati nespēj novērst smagāko sociālo problēmu simptomus un cēloņus;

Stratēģija “Eiropa 2020”

15. atzīst, ka ES vēl ir daudz darba, lai sasniegtu mērķus, kuri ir noteikti stratēģijā „Eiropa 2020“, īpaši saistībā ar nodarbinātību, inovāciju un nabadzības un sociālās atstumtības mazināšanu; atzīmē, ka sociālā un solidārā ekonomika veicina ne tikai ilgtspējīgāku, viedāku un iekļaujošāku ekonomikas modeli, bet arī Eiropas sociālo modeli, un ietilpst vienotajā tirgū, pieprasot skaidru atzīšanu un atbalstu no ES un dalībvalstīm saskaņā ar dažu dalībvalstu konstitūcijām un vairākiem svarīgiem ES dokumentiem; tādēļ pieprasa apsvērt, vai ņemt vērā sociālo un solidāro ekonomiku, pārskatot stratēģiju „Eiropa 2020“, paturot prātā ievērojamos ieguvumus, ko tā var sniegt stratēģijas mērķu sasniegšanā;
16. norāda, ka līdz ar jaunām demogrāfiskās attīstības tendencēm mainīsies arī patēriņa modeļi un ka attīstīto valstu sabiedrībai novecojot, ne tikai palielināsies pieprasījums pēc sociāliem pakalpojumiem, bet arī pavērsies iespējas veidot sociāli atbildīgus uzņēmumus;
17. uzsver, ka sociālā un solidārā ekonomika, ņemot vērā tās sociālo un iekļaujošo raksturu, piedāvā darbvietas grupām, kuras visbiežāk tiek izslēgtas no atklāta darba tirgus, tādā veidā sniedzot ieguldījumu solidaritātē un sociālajā kohēzijā, kā arī ekonomiskajā izaugsmei;
18. uzskata, ka sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi var izstrādāt procesus, kas ļauj efektīvāk, atbildīgāk un pārredzamāk pārvaldīt izsīkstošos resursus, un var veicināt sociāli atbildīgu pasākumu īstenošanu;
19. aicina dalībvalstis labāk iekļaut sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumus nodarbinātības un sociālās integrācijas rīcības plānos, kā arī valstu reformu programmās, lai atraisītu un izmantotu šo uzņēmumu darbvietu radīšanas potenciālu un ieguldījumu, ko tie var sniegt stratēģijas „Eiropa 2020“ pamatmērķu sasniegšanā,

20. atzinīgi vērtē to, ka priekšfinansējuma budžets Eiropas Jaunatnes iniciatīvai ir palielināts līdz 30 %; aicina dalībvalstis koordinēt pasākumus, lai veicinātu sociālo uzņēmējdarbību, izmantojot valsts Garantijas jauniešiem īstenošanas plānus; aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt sociālo uzņēmējdarbību un inovāciju ESF valsts darbības programmās; mudina efektīvi un produktīvi īstenot Garantijas jauniešiem shēmu;

Publiskais iepirkums

21. uzsver, ka sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi sastopas ar grūtībām publisko līgumu pieejamībā, piemēram, šķēršļiem, kas ir saistīti ar šo uzņēmumu lielumu un finansiālajām spējām; prasa raiti un efektīvi īstenot jaunās publiskā iepirkuma un koncesijas direktīvas (Direktīvu 2014/24/ES, Direktīvu 2014/25/ES un Direktīvu 2014/23/ES), lai panāktu lielāku sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumu dalību publiskā iepirkuma konkursu procedūrās, uzlabotu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu šādiem uzņēmumiem, sekmētu to lomu un veicinātu sociālo iekļaušanu un sociālo inovāciju; prasa veicināt šo uzņēmumu dalību publiskajā iepirkumā, sniedzot pienācīgas konsultācijas, vienkāršojot tiem paredzētās procedūras un sagatavojot piedāvājumu konkursu tādā veidā, lai padarītu to pieejamu mazākiem uzņēmumiem; pieprasa publiskā iepirkuma procedūrā tiesības slēgt līgumus piešķirt attiecībā uz piedāvājumiem, kuri nodrošina lielāko ekonomisko un sociālo vērtību, nevis zemāko cenu, iekļaujot publiskajos līgumos sociālus vai ar vidi saistītus kritērijus;
22. ar gandarījumu atzīmē publiskā iepirkuma un koncesiju direktīvas reformu, ar kuru tika iekļautas sociālās klauzulas un kritēriji, lai cita starpā veicinātu sociālo iekļaušanu un sociālo inovāciju, kā arī līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu ar mērķi veicināt nelabvēlīgā situācijā esošu personu nodarbinātību; aicina dalībvalstis pienācīgi īstenot šos iepirkuma principus visās konkursa un atlases procedūrās, plaši pielietojot principu par saimnieciski izdevīgāko konkursa piedāvājumu (*MEAT*), saskaņā ar vides, sociālajām un darba tiesību saistībām; mudina dalībvalstis publiskā iepirkuma procesos iekļaut sociālās klauzulas un kritērijus, lai stiprinātu neaizsargātu cilvēku stāvokli darba tirgū, samazinātu administratīvo slogu, vienkāršotu procedūras un efektīvāk apkarotu korupciju;
23. pauž nožēlu, ka Komisijas Digitālā vienotā tirgus stratēģijā Eiropai nav pieminēti sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi un to iespējamais ieguldījums Savienības mērķus sasniegšanā; pauž nožēlu, ka stratēģijā nav ņemta vērā nepieciešamība visiem nodrošināt pilnīgu, vienlīdzīgu un neierobežotu piekļuvi jaunajām digitālajām tehnoloģijām, tirgiem un telesakariem, jo īpaši attiecībā uz cilvēkiem ar invaliditāti; uzsver, ka uz tehnoloģijām balstītas sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem var būt izšķiroša nozīme, vienkārši un rentabli risinot sabiedrības problēmas;

Finansējums

24. pauž nožēlu, ka sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem ir vēl sarežģītāk nekā tradicionālajiem uzņēmumiem iegūt gan publisko, gan privāto finansējumu, un tādēļ aicina publiskās iestādes un finanšu pakalpojumu sniedzējus sagatavot plašu piemērotu finanšu instrumentu klāstu, kas efektīvi atbalstīs sociālos uzņēmumus visos to attīstības posmos, jo īpaši to izveidošanas laikā, un izveidot sistēmu, lai apvienotu potenciālos

- investorus un specializētos fondus;
25. norāda, ka finansējuma pieejamība ir apgrūtināta, jo finanšu starpniekiem trūkst zināšanu par šo sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumu reālo stāvokli; uzsver nepieciešamību uzlabot šo starpnieku apmācību par šādiem uzņēmumiem, lai veicinātu finansējuma pieejamību šiem uzņēmumiem; tāpēc aicina ieviest Eiropas sociālās uzņēmējdarbības uzticības zīmi, kas ļautu investoriem apzināt fondus ar portfeļiem, kuri ietver sociālos uzņēmumus, kā pirmo minot Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondu;
 26. uzsver nepieciešamību nodrošināt lielāku stimulu tam, lai tiktu radīti un atbalstīti sociālo uzņēmumu tīkli, kas veicinātu tehnoloģiju organizācijas, apmaiņas un izplatīšanas sinerģiju un pakalpojumu attīstību ražotāju starpā dažādos reģionos;
 27. uzsver nepieciešamību veicināt strukturētāku dialogu starp MVU, sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem un finanšu iestādēm, izmantojot īpaši šim nolūkam paredzētas tiešsaistes platformas;
 28. ar gandarījumu atzīmē regulas par Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem apstiprināšanu;
 29. atzinīgi vērtē to, ka daļa no *EaSI* programmai paredzētā finansējuma ir paredzēta, lai palīdzētu nodrošināt finansējuma pieejamību sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem; uzsver *EaSI* sociālās uzņēmējdarbības sadaļas, ESF un visu citu attiecīgo ES programmu turpmāko lomu šādu uzņēmumu darbības uzlabošanā; uzsver nepieciešamību palielināt informētību par finansēšanas iespējām; aicina dalībvalstis izveidot nacionālos kontaktpunktus vai vienas pieturas aģentūras, lai palīdzētu sociālās un solidārās ekonomikas dalībniekiem piekļūt ES finansēšanas shēmām;
 30. aicina Komisiju pārskatīt *EaSI* noteikto maksimālo apjomu aizdevumiem sociālajiem uzņēmumiem un noteikt, vai tas atbilst tirgus apstākļiem;
 31. uzsver, ka nepieciešams atbalstīt sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumus ar pietiekamiem finanšu līdzekļiem vietējā, nacionālā, valsts un ES līmenī, starp dažādiem uzņēmumu tiptiem izveidojot sinerģiju; aicina dalībvalstis un Komisiju atzīt, ka nepieciešamie līdzekļi ir jādara pieejami; tādēļ uzskata, ka ir nepieciešams uzlabot finansējuma pieejamību sociālajai un solidārajai ekonomikai, izmantojot dažādas formas, piemēram, Eiropas fondus, riska kapitāla fondus, mikrokredītus un kolektīvo finansēšanu;
 32. aicina dalībvalstis stiprināt sabiedriskos pakalpojumus (piemēram, veselības aprūpi un izglītību), izmantojot vietējās iestādes kā virzītājspēku, kas uzlabo pakalpojumu kvalitāti, lai nodrošinātu darba iespējas un paaugstinātu sniegto pakalpojumu līmeni ar mērķi samazināt nabadzību un sociālo atstumtību;
 33. norāda, ka noteikumi par valsts atbalstu nedrīkst būt šķērslis, lai sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi un sociālie pakalpojumi saņemtu publisko finansējumu; šajā ziņā prasa, lai Komisija būtu elastīga, piemērojot valsts atbalsta noteikumus šādiem uzņēmumiem un pakalpojumiem un sekmētu vietējo un reģionālo iestāžu izpratni par tiem paredzēto valsts atbalstu un tā pareizu piemērošanu;

34. pauž nožēlu, ka regula, ar ko izveido Eiropas Stratēģisko investīciju fondu atsaucas uz sociālo un solidāro ekonomiku tikai tās apsvērumos; aicina Komisiju turpināt sekmēt sociālo ieguldījumu pieeju atbilstoši sociālo ieguldījumu tiesību aktu paketei un prasa, novērtējot Eiropas Stratēģisko investīciju fonda projektus, ņemt vērā projektus saistībā ar sociālo un solidāro ekonomiku;
35. kritizē to, ka apmācības un darbā iekārtošanas uzņēmumiem, kas izveidoti, pamatojoties uz partnerību starp sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem, parasti tiek liegta piekļuve finansējumam, kurš paredzēts MVU; aicina Komisiju ierosināt jaunu izņēmumu jēdziena "MVU" juridiskajai definīcijai, līdzīgi tiem, kas jau piemēroti atklātām investīciju sabiedrībām, riska kapitāla sabiedrībām un bezpeļņas universitātēm un pētniecības centriem, lai apmācības un darbā iekārtošanas uzņēmumu varētu klasificēt kā autonomu uzņēmumu pat tad, ja citam uzņēmumam atsevišķi vai kopā ar vēl citiem uzņēmumiem ir vairāk nekā 25 % no tā kapitāla vai balsstiesībām tā administratīvajā valdē;

Apmācība

36. aicina dalībvalstis veicināt uzņēmējdarbības kultūru un kooperatīvās uzņēmējdarbības modeli un izglītības un apmācību plānos iekļaut sociālo uzņēmējdarbību, kā arī sociālās un solidārās ekonomikas principus; aicina dalībvalstis sekmēt universitātēs uzņēmējdarbību inkubatoru izveidi sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem;
37. norāda, ka sociālā un solidārā ekonomika varētu ievērojami palīdzēt samazināt jauniešu bezdarbu ES; aicina dalībvalstis veicināt lielāku sociālās un solidārās ekonomikas iestāžu dalību izglītības un apmācības programmās dalībvalstīs, jo īpaši, izmantojot divējādās apmācības sistēmas;
38. aicina dalībvalstis aprīkot nodarbinātības centrus tā, lai varētu nodrošināt efektīvu informāciju cilvēkiem, kuri plāno strādāt sociālo un solidāro uzņēmumu sektorā;
39. norāda, ka daži sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi ir konkurētspējīgi un tiem ir vadošs stāvoklis savā nozarē, bet citiem nepieciešamas specializētas zināšanas, lai uzsāktu darbību, attīstītos un nodrošinātu vadību; prasa dalībvalstīs izstrādāt izglītojošas programmas, kas īpaši paredzētas un pielāgotas sociālās nozares uzņēmējiem, un īpaši domājot par grupām, kurās ir zemāks nodarbinātības līmenis, piemēram, sievietēm, jauniešiem vai nelabvēlīgā situācijā esošiem darba ņēmējiem, ar mērķi attīstīt uzņēmējdarbības vadības pamatprasmes un zināšanas;
40. prasa dalībvalstīm veicināt vecāku darba ņēmēju, ilgtermiņa bezdarbnieku un cilvēku ar invaliditāti mūžizglītību un profesionālo orientāciju, izmantojot sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumus, un tādējādi palīdzēt viņiem iekļauties darba tirgū;
41. norāda, ka pienācīga izpratne par cilvēktiesībām ir būtiska, lai sasniegtu sociālo un solidāro uzņēmumu sociālos mērķus; tādēļ aicina dalībvalstis izstrādāt mācību programmas, ar kurām tās iepazīstinātu sociālās jomas speciālistus ar cilvēktiesību principu pienācīgu īstenošanu Eiropā;
42. aicina Komisiju un dalībvalstis pilnībā izmantot tādas programmas kā *Erasmus +*, tādā

- veidā veicinot studentu un pasniedzēju, kā arī citu inovatīvu uzņēmēju apmaiņas;
43. norāda, ka nozares, kurās ir plašas iespējas izaugsmei un darbvietu radīšanai, piemēram, „baltā” nozare vai „zaļā” nozare, ir tās, kurās ir liela sociālās un solidārās ekonomikas klātbūtne; attiecīgi mudina dalībvalstis veicināt izglītību un apmācību šajās nozarēs;

Atbalsts un veicināšana

44. pauž dziļu nožēlu par to, ka sociālā un solidārā ekonomika Eiropas mērogā praktiski netiek atzīta; uzskata, ka labāka datu apkopošana atsevišķi par katru dzimumu, informācijas un labas prakses apmaiņa Eiropas līmenī un plašāka sociālās un solidārās ekonomikas un tās sasniegumu atspoguļošana plašsaziņas līdzekļos veicinātu lielāku sabiedrības dalību sociālajā un solidārajā ekonomikā, padarot šo nozari saprotamāku, atzīstamāku un pamanāmāku;
45. atbalsta ieceri izveidot daudzvalodu digitālu platformu, kura ļautu sociāliem uzņēmumiem, uzņēmumu inkubatoriem, uzņēmumu klasteriem un personām, kuras iegulda līdzekļus sociālajā uzņēmējdarbībā, apmainīties ar informāciju un atvieglotu informācijas apmaiņu un piekļuvi ES programmu sniegtajam atbalstam; uzskata, ka pirms šādas platformas izveidošanas būtu jāapspriežas ar ieinteresētajām grupām;
46. prasa Komisijai ciešā sadarbībā ar sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem īstenot salīdzinošu pētījumu par sociālās un solidārās ekonomikas nacionālajām sertifikācijas un marķēšanas sistēmām un sekmēt labas prakses apmaiņu;
47. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt uzņēmumu inkubatoru radīšanu sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem, kā arī izveidot un efektīvi atbalstīt sociālo investoru un sociālo uzņēmumu datu apmaiņas interneta platformu (Eiropas sociālo inovāciju platforma), par kuras specifikācijām jau iepriekš ir panākta vienošanās;
48. aicina dalībvalstis uzlabot paraugprakses apmaiņu attiecībā uz iespējamiem veidiem, kā atbalstīt sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumus un sociālos ieguldījumus, tostarp attiecīgā gadījumā par nodokļu atvieglojumiem vai stimuliem uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar neaizsargātām grupām, piemēram, cilvēkiem ar invaliditāti;
49. aicina Komisiju cieši uzraudzīt praktiskos pasākumus, ko dalībvalstis veikušas, lai nodrošinātu tiem cilvēkiem, kuri izvēlējušies sociālo un solidāro uzņēmējdarbību, tādas pašas tiesības kā citiem darba ņēmējiem attiecībā uz sociālo un veselības aizsardzību un darba drošību;
50. aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstu veiktie pasākumi nerada šķēršļus darba ņēmēju pārvietošanās brīvībai, lai tie, kas ir izvēlējušies sociālo un solidāro uzņēmējdarbību, var brīvi turpināt darbību visā Savienības teritorijā;
51. atbalsta viedokli, ka sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi varētu veidot noteiktu uzņēmumu kategoriju, kurai ir savs juridisks statuss, ko definē ar citiem mērķiem, kas neaprobežojas tikai ar peļņas gūšanu akcionāriem; aicina Komisiju saskaņā ar Romas stratēģiju, ko pieņēma Eiropas sociālās un solidārās ekonomikas pārstāvji, nākt klajā ar tiesisko regulējumu šādiem uzņēmumiem, izmantojot Eiropas Kooperatīvās sabiedrības,

nodibinājumu un savstarpējo sabiedrību statūtus;

52. aicina Komisiju stiprināt sociālo dialogu sociālajā un solidārajā ekonomikā, lai sekmētu sociālo inovāciju, darba apstākļu uzlabošanu un pilnībā atzītu šīs nozares darbvietu radīšanas potenciālu;
53. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

PASKAIDROJUMS

ES savu nākamo gadu attīstības virzienus noteica stratēģijā „Eiropa 2020“, iekļaujot ļoti tālejošus mērķus, no kuriem Eiropas nedrīkst atteikties.

Tomēr pēdējo gadu ekonomikas un finanšu krīze Eiropas Savienībā, kura, par laimi, tuvojas noslēgumam, ir mūs attālinājusi no šiem mērķiem, radot nepieciešamību no jauna izvērtēt ekonomisko un sociālo modeļus, lai turpmākā izaugsme būtu ne tikai ilgtspējīga, bet arī integrētu ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas principus, kas ir ES pamatā.

ES īstermiņā ir jārisina nozīmīgi jautājumi, piemēram, ekonomiskā un finanšu ilgtspējība, sociālā labklājība un jo īpaši nodarbinātības radīšana, īpaši ņemot vērā visneaizsargātākās iedzīvotāju grupas, piemēram, citu starpā, jauniešus, sievietes un vecus cilvēkus, ilgtermiņa bezdarbniekus, invalīdus, imigrantus vai romu kopienu. Taču šo mērķu sasniegšanai ES ir jāpatur prātā turpmākie izaicinājumi — tādi kā iedzīvotāju novecošanās vai lauku teritoriju pārtuksnešanās.

Lai panāktu šo mērķu izpildi, svarīga nozīme ir sociālajai ekonomikai.

Sociālās ekonomikas uzņēmumi ir parādījuši lielāku pretestību pret ekonomikas problēmām un spējuši piedāvāt inovatīvus risinājumus, kas veicina kohēziju un sociālo iekļaušanu, kā arī darbvieta radīšanu.

Turklāt sociālās ekonomikas uzņēmumiem ir dziļa saikne ar vietējo un reģionālo situāciju, piedāvājot piemērotus risinājumus specifiskām vajadzībām.

Sociālajai uzņēmējdarbībai un sociālai inovācijai ir būtiska nozīme turpmākajā sociālās ekonomikas attīstībā. Tādēļ ir jāpievērš īpaša uzmanība izglītībai un apmācībai. ES no mazotnes ir jāieaudzina jauniešos nepieciešamais inovāciju un uzņēmējdarbības gars.

No otras puses — nedrīkst sajaukt sociālo ekonomiku ar uzņēmumu sociālo atbildību.

Sociālās ekonomikas uzņēmuma galvenais uzdevums ir sociālās ietekmes radīšana, nevis peļņas gūšana īpašniekiem vai partneriem, savukārt uzņēmumu sociālā atbildība nozīmē to, ka tradicionālie uzņēmumi savās komercdarbības programmās brīvprātīgi iekļauj sociālos un ar vidi saistītos mērķus.

Sociālā inovācija un sociālā uzņēmējdarbība tādēļ ir būtiski jautājumi sociālās ekonomikas attīstībai, un to veicināšanai ir jāveic darbs šādās jomās:

- izglītība un apmācība;
- finansējuma uzlabošana;
- lielāka redzamība Eiropas un valsts līmenī un informācijas un labas prakses apmaiņa;
- sociālās ekonomikas attīstības veicināšana ES un dalībvalstīs;
- juridiskās vides uzlabošana.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	15.7.2015						
Galīgais balsojums	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 10px;">+:</td> <td style="text-align: right;">44</td> </tr> <tr> <td style="width: 10px;">-:</td> <td style="text-align: right;">6</td> </tr> <tr> <td style="width: 10px;">0:</td> <td style="text-align: right;">4</td> </tr> </table>	+:	44	-:	6	0:	4
+:	44						
-:	6						
0:	4						
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Laura Agea, Guillaume Balas, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Arne Gericke, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Adam Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Marek Plura, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Ulla Tørnæs, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská, Inês Cristina Zuber						
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Tim Aker, Lynn Boylan, Tania González Peñas, Sergio Gutiérrez Prieto, Ivo Vajgl, Monika Vana						

GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ

44	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Martina Dlabajová, Yana Toom, Ulla Tørnæs, Ivo Vajgl, Renate Weber
ECR	Arne Gericke, Zdzisław Krasnodębski, Anthea McIntyre, Ulrike Trebesius, Jana Žitňanská,
EPP	David Casa, Danuta Jazłowiecka, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Ádám Kósa, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Marek Plura, Sofia Ribeiro, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Romana Tomc
NI	Lampros Fountoulis
S&D	Guillaume Balas, Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Ole Christensen, Elena Gentile, Sergio Gutiérrez Prieto, Agnes Jongerius, Jan Keller, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Maria João Rodrigues, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Marita Ulvskog
Verts/ALE	Terry Reintke, Monika Vana, Tatjana Ždanoka

6	-
EFDD	Tim Aker
GUE/NGL	Lynn Boylan, Tania González Peñas, Rina Ronja Kari, Patrick Le Hyaric, Inês Cristina Zuber

4	0
EFDD	Laura Agea, Tiziana Beghin
ENF	Mara Bizzotto, Dominique Martin

Simbolu atšifrējums:

+ : atbalsta

- : pret

0 : „atturas“